

Shoqata Nejat

"MEK dhe Ashraf 3: Kontrollat, Torturat dhe Lufta për Liri"

Shoqata Nejat ka një rol jetësor në mbështetjen dhe integrimin e iranianëve të arratisur nga kampi Ashraf 3, të cilët kanë gjetur strehë në zonën e Manzës. Me një histori të përfshirjes në mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe ndihmën për individë që kanë përjetuar shtypje dhe tortura, Nejat vepron si një urë lidhëse midis këtyre refugjatëve dhe një jete të re, të mbushur me mundësi për integrim dhe zhvillim.

Puna e Shoqatës Nejat fokusohet në disa drejtime kryesore:

1. Mbështetje Psikologjike dhe Sociale

Të mbijetuarit e torturës dhe abuzimit në kampin Ashraf 3 shpesh përballen me trauma të thella psikologjike. Shoqata Nejat ofron programe këshillimi dhe trajtimi për të ndihmuar këta individë të rindërtojnë jetën e tyre. Përmes mbështetjes së specializuar psikologjike, ata mund të përballen me kujtimet e dhimbshme dhe të rigjejnë balancën emocionale.

2. Integrimi Kulturor dhe Shoqëror

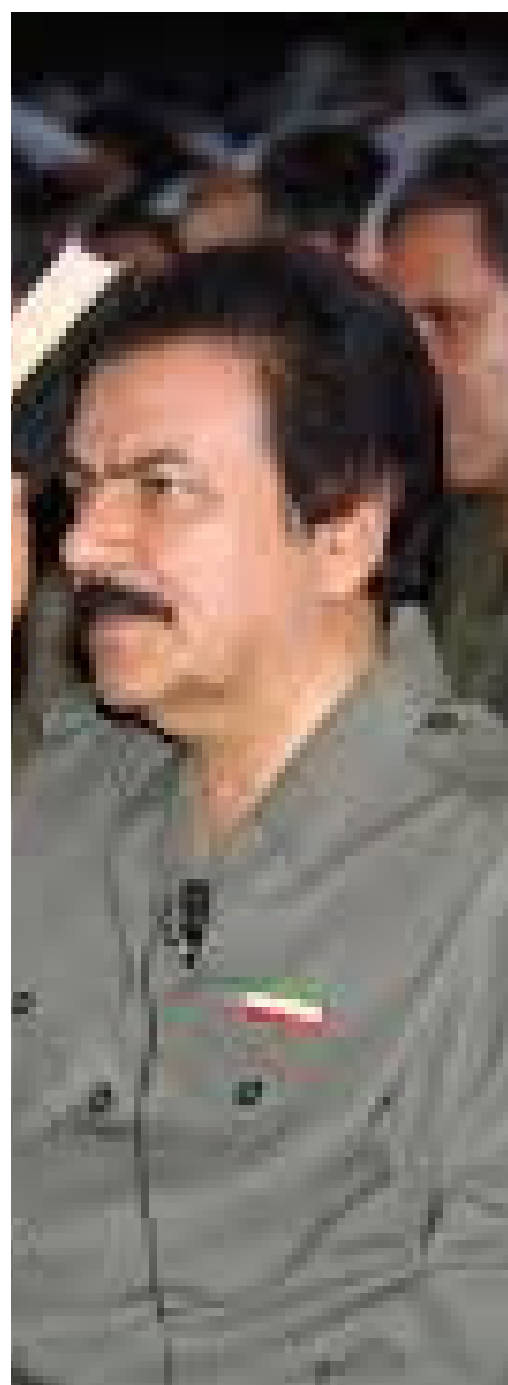
Një aspekt i rëndësishëm i punës së Shoqatës Nejat është lehtësimi i procesit të integritit në shoqërinë shqiptare. Organizata ndihmon në krijimin e një urë lidhëse midis iranianëve të ardhur në Manzë dhe komunitetit lokal, duke organizuar aktivitete kulturore, mësimë gjuhe dhe projekte edukative. Kjo ndihmon që refugjatët të ndihen pjesë e shoqërisë dhe të kontribuojnë pozitivisht në komunitetin që i ka mirëpritur.

ÇFARË ËSHTË "MEK"

Ashraf 3 është një kamp i ngritur për anëtarët e MEK në Shqipëri, pas zhvendosjes së tyre nga Iraku. Më parë, anëtarët e grupit kishin qëndruar në Kampin Ashraf në Irak, një bazë që ishte e lidhur ngushtë me veprimtarinë e grupit. Pas largimit nga Iraku, ku ndodhën incidente të shumta dhe një periudhë e gjatë e dhunës dhe pasigurisë, shumë anëtarë të MEK u transferuan në Shqipëri dhe krijuan kampin Ashraf 3. Ky kamp është i vendosur në afërsi të qytetit të Manzës dhe ka qenë i njohur për strehimin e ish-luftëtarëve të grupit dhe familjeve të tyre.

Megjithëse kampi Ashraf 3 ofron një ambient më të sigurt krahasuar me ato që ndodhën në Irak, brenda tij ka pasur akuza për shkelje të të drejtave të njeriut. Ndër këto akuza janë torturat, mungesa e lirisë personale dhe kontrolli i fortë që udhëheqësit e MEK ushtrojnë mbi anëtarët e kampit. Shumë ish-anëtarë të grupit kanë raportuar se ata janë të detyruar të jetojnë nën një kontroll të vazhdueshëm, duke pasur mungesë të lirisë për të bërë zgjedhje personale dhe të drejta të lira për të shprehur mendimet e tyre. Torturat dhe abuzimet psikologjike janë përmendur nga disa individë që kanë arritur të largohen nga ky grup, duke përfshirë përdorimin e kërcënimeve dhe shantazhit për të mbajtur kontroll mbi ata që janë pjesë e organizatës.

ASHRAF 3

Për më tepër, ka pasur akuza se MEK ka përdorur një sistem të forcës dhe manipulimit për të rekrutuar anëtarë të rinj, duke përdorur propaganda dhe presion emocional për t'i bindur ata të bashkohen me grupin dhe të japin gjithçka për qëllimet e tij. Ky kontroll ka qenë gjithashtu një pikë e nxehtë për shumë grupe të të drejtave të njeriut, të cilët shohin këtë si një formë të skllavërisë moderne.

Pavarësisht këtyre kritikave, MEK vazhdon të ketë mbështetje nga disa grupe dhe individë që besojnë se ky grup është një mundësi për të ndryshuar regjimin në Iran dhe për të sjellë një sistem më demokratik. Grupi ka angazhuar një lobim të fuqishëm në Shtetet e Bashkuara dhe në disa shtete të tjera perëndimore, duke kërkuar të ndihmohet në luftën kundër regjimit iranian. Pas largimit nga Iraku dhe vendosjes në Shqipëri, MEK ka vazhduar aktivitetin e tij politik dhe diplomatik, duke kërkuar njohjen e saj si një forcë opozitare legjitime kundër regjimit të Iranit.

Dëshmi nga ish antarë

FRIKA NDAJ LIRISË

Tregohet se çdo ditë ishte njësoj - e mbushur me frikë dhe kontroll të rreptë. Gjithçka, nga fjalët e tyre deri te veprimet më të vogla, monitorohej dhe rregullohej nga drejtuesit e kampit. Ndëshkimet për mosbindje ishin të ashpra, duke krijuar një atmosferë të përhershme ankthi. Ata ndiheshin të izoluar dhe pa asnjë shpresë për t'u dëgjuar nga bota jashtë.

Shumë prej tyre theksojnë se torturat psikologjike ishin edhe më shkatërruese sesa ato fizike. Ata detyroheshin të raportnin mendimet dhe ndjenjat e tyre, duke u kthyer kundër njëri-tjetrit. Askush nuk ndjehej i sigurt, dhe frika nga tradhtia e një shoku apo anëtarit të kampit ishte e përhershme. Ata shpesh ndiheshin sikur po humbnin personalitetin dhe identitetin e tyre.

Ata tregojnë se edhe fëmijët nuk ishin të përjashtuar nga vuajtjet. Fëmijëve u mohohej fëmijëria, pasi shpesh përdorehin për propagandë ose detyroheshin të merrnin pjesë në aktivitete të kontrolluara nga drejtuesit. Shumë prej tyre kujtojnë dhimbjen që ndjenin duke parë fëmijët të privuar nga të drejtat më themelore, si arsimit apo lojërat.

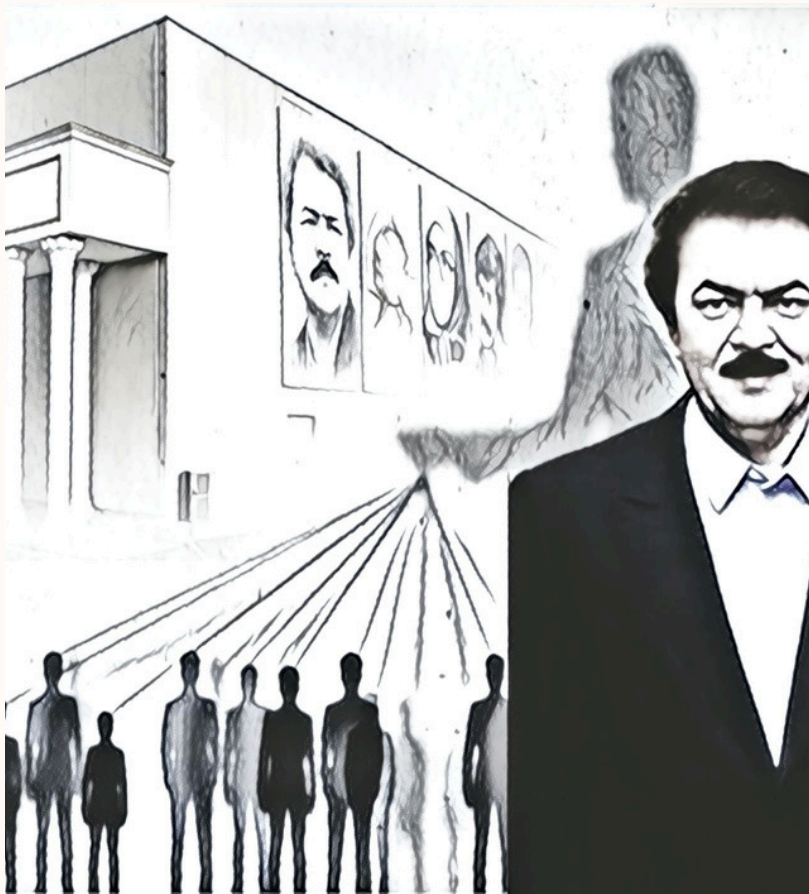
Ata theksojnë se gratë ishin të ekspozuara ndaj një trajtimi edhe më të rreptë dhe të padrejtë. Gratë detyroheshin të braktisnin familjet dhe të jetonin vetëm për t'i shërbyer kampit. Shumë prej tyre përjetuan dhunë të dyfishtë - fizike dhe psikologjike - dhe u detyruan të dorëzoheshin para një sistemi që i shkatërronte.

"Dënimet Ishin Shkatërruese"

Dënimet ishin të pamëshirshme dhe shpesh çnjerëzore. Ata tregojnë për ditë të tëra të kaluara në izolim total, në dhoma të errëta dhe pa ushqim të mjaftueshëm. Për disa, këto kushte ishin të padurueshme dhe çuan në humbjen e shpresës apo dëmtimin e shëndetit mendor.

Ata kujtojnë se gjithçka në jetën e tyre ishte nën kontrollin e kampit. Nuk kishin qasje në telefon, kontakte me familjen, apo kohë për veten. Çdo aspekt i jetës së tyre ishte i dedikuar për qëllimet e organizatës. Ky kontroll total i bënte të ndiheshin si robotë, pa mundësi për të marrë vendime të pavarura.

Aktivitetet e Shoqatës Nejat për Promovimin e Lirisë

Organizimi i Konferencave Ndërkombëtare

Shoqata Nejat ka organizuar konferenca me pjesëmarrjen e aktivistëve të të drejtave të njeriut, juristëve dhe ish-të burgosurve politikë. Në këto ngjarje, janë trajtuar temat e lirisë, të drejtave themelore dhe torturave në kampin Ashraf 3.

Fushata Ndërgjegjësimi

Nejat ka zhvilluar fushata mediatike nëpërmjet platformave sociale dhe mediave tradicionale për të ndriçuar situatën në Ashraf 3. Përmes artikujve, videove dhe intervistave, ata kanë denoncuar shkeljet e të drejtave të njeriut dhe kanë bërë thirrje për veprim ndërkombëtar.

Protesta dhe Demonstrata Paqësore

Shoqata ka udhëhequr disa protesta dhe demonstrata paqësore në mbështetje të lirisë së anëtarëve të Ashraf 3. Këto protesta kanë shërbyer si thirrje për t'i dhënë fund kontrollit dhe shtypjes së drejtuesve të kampit.

Nejat ka ndihmuar familjet e personave të ndaluar në Ashraf 3, duke i ndihmuar ata të lidhen me organizata ndërkombëtare dhe të kërkojnë lirinë e të dashurve të tyre.

Përfaqësuesit e Shoqatës Nejat kanë folur në forume ndërkombëtare dhe organizata të të drejtave të njeriut, duke bërë thirrje për ndërhyrje dhe mbështetje për ata që janë ende nën shtypje në Ashraf 3.

Këto aktivitete tregojnë përkushtimin e Shoqatës Nejat për të promovuar lirinë, dinjitetin dhe të drejtat e njeriut për të gjithë ata që kanë vuajtur nga shtypja dhe tortura.

Filmi “Nëna Dashuria Ndarja”

Filmi “Nëna Dashuria Ndarja” është një krijim kinematografik tronditës që sjell në vëmendje dhimbjen dhe tragjedinë e nanave iraniane, të cilat kanë humbur lidhjen me fëmijët e tyre për shkak të ideologjisë dhe manipulimit në kampin Ashraf 3. Ky film jo vetëm që pasqyron një anë shumë njerëzore të situatës, por gjithashtu ndihmon në kuptimin e ndikimit shkatërrues të organizatave të tilla mbi familjet dhe shoqërinë.

Përmbajtja e Filmit Nëna Dashuria Ndarja

Në film, nanat rrëfejnë historitë e tyre të dhimbshme për humbjen e lidhjes me fëmijët e tyre. Disa prej tyre tregojnë se si fëmijët, pasi u bashkuan me organizatën, u ndanë plotësisht nga familjet dhe refuzuan çdo kontakt. Për më tepër, në rastet kur nanat përpiqeshin të vizitonin kampin për të parë fëmijët e tyre, ato përballëshin me një realitet të ashpër:

Fëmijët, të manipuluar dhe të indoktrinuar nga ideologjia e kampit, jo vetëm që refuzonin të flisnin me to, por në disa raste, i sulmonin fizikisht, duke i gjuajtur me gurë.

Ndarja emocionale dhe shpirtërore mes nënave dhe fëmijëve ishte aq e thellë, sa për shumë prej këtyre grave, çdo shpresë për t'i rikthyer fëmijët u shua.

2. Torturën psikologjike të ideologjisë: Ai tregon qartë mënyrën se si organizata përdor manipulimin psikologjik për të ndarë njerëzit nga identiteti dhe lidhjet e tyre familjare.

3. Apelin për ndërgjegjësim: Filmi bën thirrje për ndërhyrje ndërkombëtare dhe solidaritet për të ndihmuar këto familje të shkatërruara.

Mesazhi i Filmit

Filmi thekson:

1. Forcën e dashurisë së nënës: Pavarësisht ndarjes dhe trajtimit mizor, këto gra nuk heqin dorë nga dashuria për fëmijët e tyre, duke simbolizuar lidhjen e pashkëputshme midis prindit dhe fëmijës.

Rëndësia Kulturore dhe Sociale

Ndriçimi i një tragjedie të panjohur: Filmi sjell në vëmendje një dimension të veçantë të dhimbjes së familjeve iraniane, duke i bërë audiencën ndërkombëtare të kuptojë pasojat e luftës ideologjike mbi individin dhe familjen.

Mbështetja për nënat:

Filmi jep zë nënave që për dekada kanë vuajtur në heshtje dhe i motivon ato të vazhdojnë përpjekjet për rikthimin e fëmijëve të tyre.

Nxitja për veprim: Filmi bën thirrje për ndihmë ndërkombëtare për të nxjerrë në pah vuajtjet që ende vazhdojnë në kampin Ashraf 3.

Ndikimi i Filmit në Shoqatën Nejat

Shoqata Nejat ka përdorur këtë film si një mjet për ndërgjegjësim, duke e shfaqur atë në aktivitete lokale dhe ndërkombëtare. Përmes tij, janë treguar dëshmi të gjalla të realitetit të dhimbshëm, duke ndihmuar në rritjen e mbështetjes për fushatat për shpëtimin e anëtarëve të mbetur në kamp.

RËNDËSIA E LIRISË DHE PSE ANËTARËT DUHET TË BRAKTISIN ASHRAF 3

Liria është një nga vlerat më themelore për çdo individ. Ajo është themeli i mundësive për zhvillim personal, për t'u shprehur pa frikë dhe për të jetuar sipas zgjedhjeve të vetë individit. Kur një person humbet lirinë, ai humb mundësinë për të jetuar në përputhje me vlerat dhe aspiratat e tij. Në një sistem ku liria është e kufizuar dhe kontrolli është i fortë, individët nuk mund të zhvillojnë potencialin e tyre dhe të realizojnë vetveten.

Ashraf 3, kampi ku shumë anëtarë të MEK janë strehuar pas largimit nga Iraku, është një vend ku liria është e kufizuar në mënyrë drastike. Anëtarët e kampit jetojnë nën një sistem të rreptë, ku çdo hap i tyre është i kontrolluar dhe çdo mendim i pavarur shpesh penalizohet. Ata janë të detyruar të jetojnë sipas rregullave të grupit, duke kufizuar mundësitë për të bërë zgjedhje të pavarura dhe për të jetuar një jetë autentike.

Të gjithë ata që janë pjesë e Ashraf 3 duhet të kuptojnë se liria është një e drejtë themelore dhe është thelbësore për një jetë të shëndetshme dhe të plotë. Ata duhet të përpiqen të largohen nga ky sistem që i mban të izoluar dhe të shtypur emocionalisht dhe psikologjikisht. Për të qenë të vërtetë të lirë, anëtarët duhet të sfidojnë kontrollin dhe abuzimin që i përjetojnë brenda kampit dhe të kërkojnë mundësinë për të jetuar jashtë këtij regjimi të ngurtë.

Duke ofruar mundësi për t'u integruar dhe për të jetuar lirisht në Shqipëri, shteti shqiptar ka krijuar një mundësi për ata që janë të gatshëm të braktisin Ashraf 3 dhe të ndjekin një jetë të re, ku mund të zhvillojnë potencialin e tyre të plotë. Ky është një hap i rëndësishëm për ata që kërkojnë një mundësi për t'u kthyer tek vetvetja, larg një sistemi të kontrolluar dhe të manipulueshëm.

Nëse ata qëndrojnë në Ashraf 3, ata vazhdojnë të mbesin nën sundimin e një ideologjie që i detyron të bëjnë gjithçka në shërbim të grupit, shpesh duke sakrifikuar identitetin dhe lirinë e tyre personale. Të braktisin Ashraf 3 dhe të shfrytëzojnë mundësitë që ofron shteti shqiptar është një hap i nevojshëm për të kërkuar mundësinë e një jete të lirë dhe të pavarur, për t'u kthyer tek individët që janë dhe për të ndjekur ëndrrat dhe aspiratat që janë të vërteta për ta, jo për një ideologji që kërkon përkushtim të verbër.

Liria është një dhuratë që secili ka të drejtën ta shijojë. Duhet të luftojmë për të dhe të mos e lejojmë që askush, asnjë grup ose sistem, të na e heqë atë.

THIRRJE SHTETIT SHQIPTAR

Të nderuar përfaqësues të institucioneve të shtetit shqiptar,

Në një kohë kur njerëzit po kërkojnë mundësi për të jetuar me dinjitet dhe të drejtat e tyre themelore, ne bëjmë një apel të fuqishëm për të mundësuar që nënat të mund të takojnë dhe të ri-konsolidojnë lidhjet me fëmijët e tyre që janë të vendosur pranë kampit Ashraf 3.

Për shumë familje, mungesa e mundësisë për t'u takuar me fëmijët është një traumë që ndikon drejtpërdrejt në mirëqenien e tyre. Shumë nënat që kanë mbetur pas, dhe që tashmë janë të vendosura në vende të ndryshme, kanë shprehur dëshirën për t'u bashkuar me fëmijët e tyre dhe për të ndihmuar në rindërtimin e një jete të re, ku mund të gjejnë ngushëllim dhe mbështetje përballë sfidave që ata kalojnë.

Në këtë moment, është thelbësore që shteti shqiptar të bëjë gjithçka që është e mundur për të mundësuar takime të sigurta dhe të drejta mes nënave dhe fëmijëve të tyre pranë Ashraf 3. Kjo mundësi do t'u mundësonte atyre të rifillojnë marrëdhëniet e tyre dhe t'i japin mundësi të rinjve të kthehen tek dashuria dhe mbështetja familjare që ata meritojnë.

Ky akt humanitar do të tregonte angazhimin e shtetit shqiptar për të mbrojtur të drejtat e njeriut dhe për të krijuar mundësi për rinovimin e lidhjeve familjare, që janë baza e çdo shoqërie të shëndetshme. Kjo mundësi do të ishte një hap i madh për t'i dhënë fund izolimit dhe për të ofruar një mundësi të re për ata që kërkojnë paqe dhe harmoni në jetën e tyre.

Ne apelojmë për ndihmën dhe mbështetjen e institucioneve shqiptare për të mundësuar këto takime, për të lejuar nënat të rikthehen në jetën e fëmijëve të tyre dhe për t'i dhënë mundësi çdo individit të jetojë me dinjitet dhe liri, si një pjesë e një shoqërie që respekton vlerat e lirisë dhe të drejtave të njeriut.

Ju faleminderit për vëmendjen dhe për angazhimin tuaj në këtë çështje kaq të rëndësishme për familjet dhe për të ardhmen e tyre.